

PROP DE VOSALTRES

Després de Nadal

Estimats diocesans:

Aquest diumenge, festa del Baptisme del Senyor, tanca l'entrançable temps de Nadal i comença l'anomenat temps ordinari en el qual els cristians no oblidem la nostra preocupació per continuar vivint amb autenticitat el gran regal de la fe. Però a tot final correspon una acció de gràcies. En primer lloc, a Déu, per concedir-nos un temps de lloança i gratitud en l'àmbit personal, familiar i comunitari. La nostra missió de cristians ens convida de manera permanent a confiar en les accions de Déu en les nostres vides per servir-lo millor i ajudar les persones del nostre entorn en la seva cerca de felicitat.

En segon lloc, vull donar gràcies a totes les institucions catòliques, parròquies, comunitats religioses, col·legis, moviments apostòlics pel seu interès per mostrar i viure l'ambient nadalenc: alegria, actes litúrgics ben preparats, insistència a compartir amb els necessitats, exquisida atenció cap als nens i adolescents, tracte amable amb tots els qui viuen en solitud, participació en campanyes solidàries...

Vull reconèixer, molt especialment, el joïós esforç de les famílies per mantenir els petits costums i la immensa tradició de Nadal, des de l'assistència a les celebracions parroquials fins als menjars familiars, on es barreja el record i l'oració pels qui no hi són amb l'alegria dels presents; des dels guariments i els «pessebres» casolans fins als regals del dia de Reis. Que no ens arrossegui la febre consumista i secularitzadora d'aquests moments en què sembla que celebrar Nadal està passat de moda

da i la seva representació s'amaga d'una manera vergonyant.

Hi ha una institució a la nostra ciutat, l'Agrupació Llerdenca de Pessebristes, que mereix la gratitud de tothom per les seves iniciatives, cada any més nombroses, i per l'enorme quantitat d'hores de treball per dur a terme el programa previst, no sols durant aquest temps sinó al llarg dels mesos de l'any. L'Agrupació està formada per un conjunt de socis disposats a col·laborar en qualsevol moment i per la Junta Directiva, motor de totes les actuacions i relacionada amb els estaments i autoritats locals. L'objectiu que pretenen per al temps nadalenc és doble: per una banda, viure amb cohe-

rència i autenticitat el que significa el Naixement de Jesús i, per una altra, que la ciutat, i la societat en general, no perdi externament els avisos i reclams de Nadal; per descomptat, que encara voldrien també aconseguir veure gaudir tothom en les diferents activitats centrades en Jesucrist i que no es perdin les arrels de la nostra cultura i dels nostres costums. Estan convençuts que la civilització que hem rebut i que desenvolupem amb els sabers actuals no seria la mateixa sense les manifestacions cristianes.

Aquestes festes viscudes tenen una coloració infantil tant en l'ambient familiar com als carrers, places i esdeveniments organitzats per captar la seva atenció. Per aquest motiu agraeixo la tasca de tots aquells que dediquen el seu temps a l'educació de nens, adolescents i joves en les diverses modalitats i espais, parròquies, col·legis, centres de temps lliure... Demano a Déu

que els concedeixi paciència i fortalesa per atendre les seves preguntes, les seves emocions, les seves il·lusions i les seves relacions; que no perdin mai l'esperança que la nostra societat millorarà amb les noves generacions que nosaltres eduquem. Tampoc vull oblidar els educadors que enarboren com una gran bandera la seva fe en Jesucrist i la transmeten als més joves amb coratge, amb tenacitat, amb entusiasme. Ho fan amb paraules i, sobretot, amb el seu testimoniatge.

Amb el meu afecte i benedicció.

† **Salvador Giménez Valls**
Bisbe de Lleida

NOTÍCIES

Pugen les aportacions a l'Església a través de la Renda

La Conferència Episcopal ha presentat les dades de la campanya de la Renda de l'any 2023 que correspon a l'exercici fiscal de 2022 i, segons les dades provisionals facilitades per Hisenda, el nombre total de declaracions a Catalunya han ascendit a les 634.156 (+13.790) i a Espanya a les 7.631.143 (+209.218). Així ho ha informat el sotssecretari per a Assumptes Econòmics, Fernando Giménez Barriocanal, que ha concretat que

l'import total assignat a favor de l'Església catòlica ha augmentat a l'Estat en 38 milions d'euros, un 11,9% més que en la Renda de 2022, amb un total de 358.793.580 euros. A Catalunya s'han recaptat 40,44 milions d'euros, gairebé 3,9 milions més que en l'exercici anterior. La dada confirma que el nombre de declaracions no sols s'ha mantingut, sinó que s'han obtingut assignacions procedents de nous declarants.

CERCA DE VOSOTROS

Después de la Navidad

Queridos diocesanos:

Este domingo, fiesta del Bautismo del Señor, cierra el entrañable tiempo de Navidad y empieza el llamado tiempo ordinario en el que los cristianos no olvidamos nuestra preocupación por continuar viviendo con autenticidad el gran regalo de la fe. Pero a todo final corresponde una acción de gracias. En primer lugar a Dios por concedernos un tiempo de alabanza y gratitud tanto a nivel personal como familiar y comunitario. Nuestra misión de cristianos nos invita de manera permanente a confiar en las acciones de Dios en nuestras vidas para servirle mejor y ayudar a las personas de nuestro alrededor en su búsqueda de felicidad.

En segundo lugar quiero dar gracias a todas las instituciones católicas, parroquias, comunidades religiosas, colegios, movimientos apostólicos, por su interés en mostrar y vivir el ambiente navideño: alegría, actos litúrgicos bien preparados, insistencia en el compartir con los necesitados, exquisita atención con los niños y adolescentes, trato amable con todos los que viven en soledad, participación en campañas solidarias...

De un modo especial quiero reconocer el gozoso esfuerzo de las familias por mantener las pequeñas costumbres y la inmensa tradición de la Navidad, desde la asistencia a las celebraciones parroquiales hasta las comidas familiares, donde se baraja el recuerdo y la oración por los que no están con la alegría de los presentes, desde los adornos y los «belenes» caseros hasta los regalos en el día de Reyes. Que no les arrastre la fiebre consumista y secularizadora de estos momentos en los que parece que celebrar la Navidad está pasado de moda o se esconde su representación de un modo vergonzante.

Hay una institución en nuestra ciudad, la Agrupación Llerdenca de Pesebristas, que merece la gratitud de todos por sus iniciativas, cada año más numerosas, y por la enorme cantidad de horas de trabajo para llevar a término todo lo previsto, no sólo durante este tiempo sino a lo largo de todos los meses del año. La Agrupación está formada por un conjunto de socios dispuestos a colaborar en cualquier momento y, por la Junta Directiva, motor de todas las actuaciones y relacionada con todos los estamentos y autoridades locales. La pretensión que todos ellos tienen respecto al tiempo navideño es doble: por una parte vivir con coherencia y autenticidad lo que significa el Nacimiento de Jesús y, por otra que la ciudad, y la sociedad en general, no pierda externamente los avisos y reclamos de la Navidad; por supuesto que querrán algo más, como es ver disfrutar a todos en las distintas actividades centradas en Jesucristo y que no se pierdan las raíces de nuestra cultura y de nuestras costumbres. Están convencidos que la civilización que hemos recibido y que desarrollamos con los saberes actuales, no sería la misma sin las manifestaciones cristianas.

Estas fiestas vividas tienen una coloración infantil tanto en el seno familiar como en las calles, plazas y eventos organizados para su atención. Con este motivo agradezco la tarea de todos aquellos que dedican su tiempo a la educación de niños, adolescentes y jóvenes en las diversas modalidades y espacios, parroquias, colegios, centros de tiempo libre... Le pido a Dios que a todos ellos les conceda paciencia y fortaleza para atender sus preguntas, sus emociones, sus ilusiones y sus relaciones. Que no pierdan nunca la esperanza de que nuestra sociedad mejorará con las nuevas generaciones que nosotros educamos. No olvido a los educadores que enarbolan como una gran bandera su fe en Jesucristo y la transmiten con coraje, con tenacidad, con entusiasmo, a los más jóvenes. Lo hacen con palabras y, sobre todo, con su testimonio.

Con mi afecto y bendición.

† Salvador Giménez Valls
Obispo de Lleida

Jaume Roca, ordenat vuitè diaca de la diòcesi

La Catedral de Lleida va acollir, el passat 17 de desembre, la cerimònia d'ordenació de Jaume Roca com a nou diaca permanent de la diòcesi de Lleida. La cerimònia va ser presidida pel bisbe

Salvador, acompanyat pel bisbe emèrit Joan i una trentena de preveres. Jaume Roca és fill d'Aitona, té 61 anys, és vidu del seu primer matrimoni i està casat en segones núpcies. A la cerimònia el van acompanyar la seva esposa, el seu pare i diversos familiars i amics.

Un cop rebuda l'ordenació, el nou diaca ja va assistir en l'eucaristia i va administrar la comunió als fidels. A partir d'ara, a més de continuar fent servei de voluntariat amb els malalts i minusvàlids, podrà assistir en les celebracions eucarístiques i administrar alguns sagraments, com el baptisme o el matrimoni. Fa més de 40 anys que es dedica a fer costat als malalts amb la Fraternitat Cristiana de Malalts i Minusvàlids de Lleida i també ha treballat en una clínica privada, entre altres.

La Diputació es compromet amb la restauració de la Sang

La Diputació de Lleida s'ha compromès a ajudar a finançar part de les obres de rehabilitació urgent de l'església de la Sang, ubicada al carrer Germanetes de la ciutat de Lleida, en una actuació d'urgència davant els problemes estructurals de l'immoble, construït al segle XVI i declarat Bé Cultural d'Interès Nacional l'any 2016. El president de la Diputació, Joan Talamà, va visitar el temple i s'ha reunit amb membres de la Congregació de la Puríssima Sang per traslladar la predisposició de l'ens supramunicipal juntament amb la Generalitat de Catalunya i la Paeria de Lleida.

La Congregació ha encarregat un projecte de rehabilitació de l'edifici que, en una primera fase, ha pressupostat en 458.000 € les ac-

tuacions necessàries per frenar el deteriorament i consolidar l'estructura de les parts més afectades de l'església. Recentment s'ha hagut d'apuntalar la teulada.

L'església de la Sang, que fa un any ha recuperat la celebració d'o-

ficis religiosos, és la base d'operacions dels Armats de la Sang, una de les entitats més tradicionals de la ciutat de Lleida, amb 140 armats, i que té datada la seva primera sortida per Setmana Santa l'any 1753.

EL PAPA FRANCESC A LA XARXA

@Pontifex_es: «En el cor del cristianisme es troba aquesta notícia sorprenent: quan perds la teva vida, quan l'ofereixes generosament, quan l'arrisques comproment-la en l'amor, llavors torna a tu abundant i vessa dins teu una alegria que no passa» (3 de setembre).

@Pontifex_es: «Casa de la Misericòrdia. En aquestes dues paraules està la definició de l'Església, cridada a ser llar acollidora on tots poden experimentar un amor que mou i commou el cor: l'amor tendre del Pare, que ens vol a la seva casa com a germans i germanes» (4 de setembre).

@Pontifex_es: «El veritable progrés de les nacions no es mesura per la riquesa econòmica i molt menys pels qui inverteixen en la il·lusòria potència dels armaments, sinó per la capacitat de fer-se càrrec de la salut, l'educació i el creixement integral de la gent» (4 de setembre).

@Pontifex_es: «El Senyor no busca el centre de l'escenari, sinó el cor senzill de qui el desitja i l'estima sense aparentar, sense voler destacar per sobre dels altres» (6 de setembre).

Xerrada amb María José Rosell

La treballadora social i terapeuta familiar María José Rosell va pronunciar, el passat 14 de desembre, la tercera de les xerrades del cicle «Aprendre», que organitza l'Institut de Recerca i Estudis Religiosos de Lleida (IREL), amb la conferència titulada «Aprendre dels pobres». Rosell, vinculada des de fa anys a

Càritas Diocesana de Lleida, va parlar de la pobresa equiparada al concepte de vulnerabilitat, no només des del punt de vista econòmic, sinó també des de les dificultats d'accés a l'habitatge, a la salut, a l'educació o a la manca d'una xarxa social de suport.

La conferenciant va voler deixar clar que, fixant-se en la vulnerabilitat, segurament tothom pot sentir-se proper a la pobresa, més que si ho limitem només a la qüestió econòmica. Les dificultats per a la comprensió de la realitat i la importància d'aproximar-se als altres amb compassió són altres dels conceptes que va presentar a l'audiència.

La propera conferència tindrà lloc l'11 de gener, anirà a càrrec de Montse Esquerda i durà per títol «Aprendre a conviure».

Benedicció dels Jesusets a la Catedral

La Catedral de Lleida va acollir, el passat 17 de desembre, la tradicional benedicció dels Jesusets del pessebre, organitzada per l'Agrupació Ilerdenca de Pessebristes, amb ocasió de la seva jornada de germanor. El bisbe Salvador va presidir la Missa del tercer diumenge d'Advent i, a continuació, es van inaugurar els diorames dels mestres pessebristes Francisco Vidal i Maria Vidal, pare i filla, que quedaran exposats davall del cor de la Cate-

dral de Lleida. La jornada va cloure amb un dinar popular. Els actes del cicle de Nadal van continuar el 23 de

desembre amb el pregó de Nadal, pronunciat enguany per l'alcalde de Lleida, Fèlix Larrosa.

Santa Llúcia amb les modistes i les Cases Regionals

La Federació de Cases Regionals de Lleida va organitzar el dimecres 13 de desembre, festivitat de Santa Llúcia, una missa amb motiu de l'inici de les festes de Nadal a la parròquia de Sant Joan presidida pel bisbe Salvador. «És una celebració que hem volgut fer per donar les gràcies per aquest any i per felicitar tothom aquestes festes», va explicar el president de l'entitat, Cosme García. En l'homília, el bisbe va parlar sobre santa Llúcia, patrona de la vista, com a intercessora per «als qui li demanem ulls per mirar i veure el món, intentant voler fer les coses del nostre voltant molt millor».

Les alumnes del Taller de Tall i Confecció de la Vocàlia de les Dones de l'Associació de Veïns de Jaume I,

també van celebrar la festa de la patrona de les modistes, santa Llúcia. Ho van fer amb una Missa en honor a la santa a l'església de Sant Llorenç, presidida pel seu rector, Mn. Francesc Xavier Jauset.

REFLEXIONS

Les Jornades Mundials de la Pau (I)

La lectura dels documents de la Doctrina Social de l'Església sobre el tema de la pau ens ha portat a traçar allò que podem definir com el gran camí que l'Església proposa per contribuir realment a la pau i al desenvolupament dels pobles. Podem dir que la pau és una crida constant de la Doctrina Social de l'Església. Una pau que es fonamenta en la justícia social.

Gaudium et spes ofereix elements d'una veritable i pròpia teologia de la pau; és a dir, fruit de l'ordre donat per Déu a la societat, que els homes estan cridats a reconèixer i promoure. En particular, a *Pacem in terris* de Joan XXIII, la pau està estretament connectada amb l'ordre establert per Déu i es construeix, en les relacions interpersonals com també entre les comunitats polítiques, sobre les bases de la veritat, de la justícia, de l'amor, de la solidaritat i de la llibertat.

Una altra etapa significativa és l'estreta relació que Pau VI institueix a *Populorum progressio* entre el tema de la pau i el del desenvolupament, fins a arribar a afirmar que «el desenvolupament és el nou nom de la pau». Pau VI, l'any 1968, va instaurar les Jornades Mundials de la Pau amb vistes a la construcció de la pau al món. La pau és un bé primari, és l'ideal de la humanitat i el desig universal de tots els pobles. És una exigència fonamental, arrelada al cor de cada home, és la condició i la síntesi de la convivència humana. La pau és la perfecta expressió de la civilització. La pau és la suprema finalitat ètica i necessitat moral de tot ésser humà.

També és do confiat als homes; per tant, és sempre també una conquesta humana. Com emergeix dels missatges pontificis de l'1 de gener de cada any, es poden trobar algunes notes característiques. La pau cal voler-la, cal estimar-la, cal produir-la. Se subratlla també la naturalesa religiosa: l'aspiració per la pau és present en totes les religions. Tota opció religiosa ha de produir fruits de pau i fraternitat, ja que és propi de la religió enfortir cada cop més la unió amb la divinitat i afavorir una relació cada cop més solidària entre els homes.

Mn. Eduard Salinas Muñoz

LECTURES DE LA MISSA DIÀRIA I SANTORAL

8. ■ Dilluns (litúrgia de les hores: 1a setmana) [1S 1,1-8 / SI 115 / Mc 1, 14-20]. Sant Apol·linar, bisbe; sant Severí, abat; santa Gúdula (†712), vg., a Brussel·les; sant Pere Tomàs, bisbe (carmelita); sant Llorenç Justinià, bisbe.

9. ■ Dimarts [1S 9-20 / SI: 1S / Mc 1,21-28]. Sant Eulogi de Còrdova, prev. i mr. (859) mossàrab; sants Julià i Basilissa, esposos mrs.; sant Andreu Corsini, bisbe (carmelita); santa Marciana, vg. i mr.; beata Alexia Le Clerc, vg.

10. ■ Dimecres [1S 3,1-10 / SI 39 / Mc 1,29-39]. Sant Agató, papa (sicilià, 678-681); sant Pere Ursèol, monjo de Sant Miquel de Cuixà; beat Gregori X, papa (1271-1276).

11. ■ Dijous [1S 4,1-11 / SI 43 / Mc 1-40-45]. Urgell: □ Beata Anna M. Janner i Anglarill, vg., fundadora de les Germanes de la Sagrada Família d'Urgell; sant Higini, papa (grec, 136-140) i màrtir; sant Salví, bisbe i màrtir; santa Hortènsia, vg.; beats Gonçal d'Amarante

i Bernat Scammacca, preveres dominicans.

12. ■ Divendres [1S 8,4-7.10-22a / SI 88 / Mc 2,1-12]. Sant Arcadi, mr.; sant Alfred, monjo, patró de l'amistat; sant Nazari, monjo; santa Tatiana, mr.; sant Martí de Lleó, prev.; sant Victorià, bisbe; sant Antoni-Maria Pucci, prev. servita; santa Cesarina, vg.; sant Bernat de Corleone, rel. caputxí.

13. ■ Dissabte [1S 9,1-4.10b.17-19 / SI 20 / Mc 2,13-17]. Sant Hilari

(†367), bisbe de Poitiers i dr. de l'Església; sant Gumersind, mr.; santa Verònica de Benasco, vg.

14. ■ Diumenge vinent, II de durant l'any (litúrgia de les hores: 2a setmana) [1S 3,3b-10.19 / SI 39 / 1Co 6,13c-15a.17-20 / Jo 1,35-42]. Sant Joan de Ribera, bisbe de València; sant Fèlix de Nola, prevere; sant Malaquies, profeta (s. V aC); santa Macrina; beat Pere Donders, prev. redemptorista.

Baptisme del Senyor (B)

COMENTARI

«Ets el meu Fill, el meu estimat»

Baptisme de Jesús, mosaic de Marko Rupnik sj, Santuari Nacional de Sant Joan Pau II, Washington DC (EUA)

Podríem dir que aquest diumenge és com el final del temps de Nadal i el començament del temps ordinari o temps durant l'any. Si fins ara hem contemplat Jesús com un infant ara el contemplem ja com plenament adult disposat a fer-se batejar per Joan. Les lectures són com la presentació de Jesús: *Un cop batejat veié que el cel s'esquinçava i que l'Esperit, com un colom, baixava cap a ell i es va sentir una veu des del cel: Ets el meu Fill, el meu estimat, en tu m'he complagut.* Aquell que s'ha posat a la fila dels pecadors és precisament el Fill estimat del Pare, ple de l'Esperit sant, aquell en qui el Pare es complau. Com enganyen les aparències! Com diu la primera lectura: *Els meus pensaments no són els vostres i els vostres camins no són els meus. Els meus camins i els meus pensaments estan per damunt dels vostres tant com la distància del cel a la terra.* Si no fos per la veu del cel, ningú no hauria dit que aquell «aparent» pecador era el fill estimat del Pare. Joan evangelista fa referència a aquest baptisme quan diu: *Jesucrist ha vingut a complir la seva missió per l'aigua i per la sang... i l'Esperit en dona testimoni ja que l'Esperit és la veritat.* I acaba dient: *El testimoni que donen aquests tres és el de Déu a favor del seu Fill.* L'aigua fa referència al baptisme de Jesús. Una nova afirmació que Jesús és Fill de Déu. Per això ens cal escoltar-lo ja que també ens diu: *Oh tots els assedegats veniu a l'aigua. Veniu els qui no teniu diners, compreu mengeu llet i vi sense diners, sense pagar res.* Déu ofereix el seu amor i el seu alliberament gratuïtament a tothom. Ens regala tot allò que necessita el nostre cor i ens associa plenament: *Escolteu bé, i tastareu cosa bona, i us delectareu assaborint el bo i millor.* Jesús és el pa, l'aigua, el goig, l'alegria... El baptisme de Jesús ens recorda que també nosaltres som fills estimats de Déu, germans de Jesús que ens ofereix tot el que necessitem. Podem dir que el Senyor es complau en nosaltres, en la nostra forma de viure i d'actuar?... Si som fills de Déu...

▶ Lectura del llibre del profeta Isaïes (Is 55,1-11)

Això diu el Senyor: «Oh tots els assedegats, veniu a l'aigua, veniu els qui no teniu diners, compreu i mengeu, compreu llet i vi sense diners, sense pagar res. Per què perdeu els diners comprant un pa que no alimenta, i malgasteu els vostres guanys en menjar que no satisfan? Escolteu bé, i tastareu cosa bona, i us delectareu assaborint el bo i millor. Estigueu atents, veniu a mi, i us saciareu de vida. Pactaré amb vosaltres una aliança eterna, els favors irrevocables promesos a David. Vaig fer-lo testimoni davant els pobles, sobirà i legislador de nacions. Cridaràs una nació que tu no coneixies, i aquesta nació, sense conèixer-te, vindrà corrents, buscant el Senyor, el teu Déu, el Sant d'Israel, que t'ha honorat. Cerqueu el Senyor, ara que es deixa trobar, invoqueu-lo ara que és a prop. Que els injustos abandonin els seus camins, i els homes malèfics, els seus propòsits; que es converteixin al Senyor i s'apiadara d'ells, que tornin al nostre Déu, tan generós a perdonar. Perquè els meus pensaments no són els vostres, i els vostres camins no són els meus, diu l'oracle del Senyor. Els meus camins i els meus pensaments estan per damunt dels vostres tant com la distància del cel a la terra. Així com la pluja i la neu cauen del cel i no hi tornen, sinó que amaren la terra, la fecunden i la fan germinar, fins que dona el gra per a la sembra i el pa per a menjar, així serà la paraula que surt dels meus llavis: no tornarà infecunda, sense haver fet el que jo volia i haver complert la missió que jo li havia confiat.»

▶ Salm responsorial (Is 12)

R. *Cantant de goig sortirem a buscar l'aigua de les fonts de salvació.*

▶ Lectura de la primera carta de sant Joan (1Jn 5,1-9)

Estimats, tothom qui creu que Jesús és el Messies ha nascut de Déu, i no hi ha ningú que estimi el pare sense estimar els fills que han nascut d'ell. Si estimo Déu i complim els seus manaments, no hi ha dubte que estimem els fills de Déu, ja que estimar Déu vol dir guardar els seus manaments. I aquests manaments no són feixucs, perquè cada fill de Déu és un vencedor del món. La nostra fe és la victòria que ja ha vençut el món. Qui venç el món, sinó el qui creu que Jesús és el fill de Déu? Ell, Jesucrist, ha vingut a complir la seva missió per l'aigua i per la sang; no per l'aigua solament, sinó per l'aigua i per la sang, i l'Esperit en dona testimoni, ja que l'Esperit és la veritat. Perquè són tres els qui donen testimoni: l'Esperit, l'aigua i la sang, i tots tres concorden. El testimoniatge dels homes, tot i que nosaltres l'acceptem, no es pot comparar amb el de Déu. Doncs bé, el testimoni que donen aquests tres és el de Déu a favor del seu Fill.

▶ Lectura de l'Evangeli segons sant Marc (Mc 1,7-11)

En aquell temps, Joan predicava així: «Després de mi ve el qui és més poderós que jo, tan poderós que no soc digne ni d'ajupir-me a deslligar-li la corretja del calçat. Jo us he batejat només amb aigua; ell us batejarà amb l'Esperit Sant.»

Per aquells dies Jesús vingué des de Natzaret de Galilea, i Joan el batejà en el Jordà. A l'instant, quan sortia de l'aigua, veié que el cel s'esquinçava i que l'Esperit, com un colom, baixava cap a ell, i es va sentir una veu des del cel: «Ets el meu Fill, el meu estimat, en tu m'he complagut.»

▶ Lectura del libro de Isaías (Is 55,1-11)

Esto dice el Señor: «Sedientos todos, acudid por agua; venid, también los que no tenéis dinero: comprad trigo y comed, venid y comprad, sin dinero y de balde, vino y leche. ¿Por qué gastar dinero en lo que no alimenta y el salario en lo que no da hartura? Escuchadme atentos y comeréis bien, saborearéis platos sustanciosos. Inclinaid vuestro oído, venid a mí: escuchadme y viviréis. Sellaré con vosotros una alianza perpetua, las misericordias firmes hechas a David: lo dice mi testigo para los pueblos, guía y soberano de naciones. Tú llamarás a un pueblo desconocido, un pueblo que no te conocía correrá hacia ti; porque el Señor tu Dios, el Santo de Israel te glorificará.»

Buscad al Señor mientras se deja encontrar, invocadlo mientras está cerca. Que el malvado abandone su camino, y el malhechor sus planes; que se convierta al Señor, y él tendrá piedad, a nuestro Dios, que es rico en perdón. Porque mis planes no son vuestros planes, vuestros caminos no son mis caminos —oráculo del Señor—. Cuanto dista el cielo de la tierra, así distan mis caminos de los vuestros, y mis planes de vuestros planes. Como bajan la lluvia y la nieve desde el cielo, y no vuelven allá sino después de empapar la tierra, de fecundarla y hacerla germinar, para que dé semilla al sembrador y pan al que come, así será mi palabra que sale de mi boca: no volverá a mí vacía, sino que cumplirá mi deseo y llevará a cabo mi encargo».

▶ Salmo responsorial (Is 12)

R. *Sacaréis aguas con gozo de las fuentes de la salvación.*

▶ Lectura de la primera carta del apóstol san Juan (1Jn 5,1-9)

Queridos hermanos: Todo el que cree que Jesús es el Cristo ha nacido de Dios; y todo el que ama al que da el ser ama también al que ha nacido de él. En esto conocemos que amamos a los hijos de Dios: si amamos a Dios y cumplimos sus mandamientos. Pues en esto consiste el amor de Dios: en que guardemos sus mandamientos. Y sus mandamientos no son pesados, pues todo lo que ha nacido de Dios vence al mundo. Y lo que ha conseguido la victoria sobre el mundo es nuestra fe. ¿Quién es el que vence al mundo sino el que cree que Jesús es el Hijo de Dios? Este el que vino por el agua y la sangre: Jesucristo. No sólo en el agua, sino en el agua y en la sangre; y el Espíritu es quien da testimonio, porque el Espíritu es la verdad. Porque tres son los que dan testimonio: el Espíritu, el agua y la sangre, y el testimonio de los tres es único. Si aceptamos el testimonio humano, mayor es el testimonio de Dios. Pues este es el testimonio de Dios, que ha dado testimonio acerca de su Hijo.

▶ Lectura del santo Evangelio según san Marcos (Mc 1,7-11)

En aquel tiempo, proclamaba Juan: «Detrás de mí viene el que es más fuerte que yo y no merezco agacharme para desatarle la correa de sus sandalias. Yo os he bautizado con agua, pero él os bautizará con Espíritu Santo.»

Y sucedió que por aquellos días llegó Jesús desde Nazaret de Galilea y fue bautizado por Juan en el Jordán. Apenas salió del agua, vio rasgarse los cielos y al Espíritu que bajaba hacia él como una paloma. Se oyó una voz desde los cielos: «Tú eres mi Hijo amado, en ti me complazco.»